

løse Paastande om Insolvens hos Køberen. Handelsstandens Fællesrepræsentation har da heller ikke i sin Erklæring over det tilsendte Udkast fremsat nogen Indvending paa dette Punkt.

Paa den anden Side kommer efter Udkastet en Mangel af Betalingsevne hos Køberen, der ikke er fastslaaet ved Konkurs, Betalingsstandsning eller forgæves Eksekutionsforsøg, alene i Betragtning, naar den er indtraadt efter Købets Afslutning. En modsat Regel vilde let føre til, at Sælgeren undlod forinden Købet at skaffe sig de efter Omstændighederne mulige Oplysninger om Køberens Soliditet, og saaledes i Strid med de i Forretningslivet for Tiden stærkt raadende Bestræbelser fremmer en usund Kreditgivning.

Ved Antagelsen af den omhandlede Regel maa selvtølgelig Sølovens § 166 undergives en tilsvarende Udvidelse. Forslag herom er fremsat i Forbindelse med nærværende Udkast.

Naar efter Udkastet Sælgeren selv ved Kreditkøbet erkendes berettiget til at hindre Salgsgenstandens Udlevering til en i den angivne Forstand insolvent Køber, ligger det i Sagens Natur, at den i Udkastets § 15 indeholdte Bestemmelse om, at Sælgeren ved Forsendelseskøb ikke kan undlade at afsende Godset, i de samme Tilfælde maa vige, d. v. s., at der maa gives Sælgeren Ret til at holde Salgsgenstanden tilbage. Forsaavidt faar Bestemmelsen i § 39 ogsaa Betydning for Køb, i hvilke der ikke er givet Henstand med Købesummens Betaling.

Ligesom det er hjemlet ved Konkurslovens § 16 samt ved Søl. § 166, forudsætter ogsaa Udkastet, at Køberens Konkursbo er berettiget til at indtræde i Købet i Stedet for Køberen. Men medens Søloven som Betingelse for Boets Indtræden kræver, at dette straks og uden Hensyn til, at Køberens Handlingstid endnu ikke er kommen, betaler Købesummen fuldtud, lader Konkursloven det i denne Henseende

være tilstrækkeligt, at Boet overtager en Forpligtelse til at betale Købesummen til Forfaldstid som Massegæld. Udkastet indtager her et Mellemstandpunkt, idet Boet, naar Tiden for Leveringen er kommen, kun erkendes berettiget til at indtræde imod at stille betryggende Sikkerhed for Købesummens Betaling til Forfaldstid, saafremt Sælgeren derom fremsætter Forlangende. Paa den ene Side synes det nemlig lidet rimeligt med Søloven at give Sælgeren Krav paa Betaling af Boet forinden den aftalte Forfaldstid, men paa den anden Side bør formentlig Sælgeren, naar Leveringstiden er kommen, ogsaa være sikret mod den Mulighed, at Boet viser sig ikke at være i Stand til at opfylde de ved Indtrædelsen paatagne Forpligtelser. Det kan nemlig indtræffe, som det ogsaa af og til er forekommet hos os, at et Konkursbo gaar fallit, d. v. s. at det ikke engang har tilstrækkelige Midler til at dække Omkostningerne ved Boets Bestyrelse og de Forpligtelser, som Boet selv har paadraget sig, medens omvendt et Konkursbo, der virkelig er i Stand til at bestride Indtrædelsen i Købet, næppe ved Kravet om Sikkerhedsstilling vil blive hindret i at indtræde i Handelen, naar denne er fordelagtig for Boet, idet den fornødne Sikkerhedsstilling da let vil kunne skaffes til Veje. — Ogsaa paa dette Punkt maa Søloven ved Antagelsen af Udkastets Regel naturligvis ændres til Overensstemmelse hermed.

Er det saaledes en Betingelse for, at Boet kan fastholde Købet, at det, naar Leveringstiden er kommen, paa Sælgerens Opfordring stiller betryggende Sikkerhed for Købesummens rettidige Betaling, maa dette saa meget desto mere gælde, naar den insolvente Køber ønsker selv at fastholde Købet i Tilfælde, i hvilke Boet ikke vil indtræde. At paa den anden Side Køberen, naar han er i Stand til at sikre Sælgeren Aftalens Opfyldelse, ikke bør være afskaaren herfra, men bør have Adgang til at gøre sig For-